

சீக்கியம் என்றால் என்ன?

மதங்களையும் சமய மரபுகளையும் குறித்த கேள்விகள்

இஸ்லாம் மற்றும் இந்து மதத்தை ஒத்திசைக்கும் முயற்சியாக சீக்கியம் எழுந்தது. ஆனால் சீக்கிய மதத்தை இரு மதங்களின் ஒத்திசைவாகப் பார்ப்பது சீக்கிய மதத்தின் இறையியல் மற்றும் கலாச்சார தனித்துவத்தை ஈர்க்கவில்லை. சீக்கிய மதத்தை இஸ்லாம் மற்றும் இந்து மதம் இடையே சமரசம் செய்யும் ஒன்று என்று அழைப்பது ஒரு கிறிஸ்தவனை மதவெறி கொண்ட யூதர் என்று அழைப்பதற்கு ஒப்பான அவமதிப்பாக எடுத்துக் கொள்ளப்படும். சீக்கியம் ஒரு சமய வழிபாட்டு மரபு அல்லது கலப்பு அல்ல மாறாக ஒரு தனித்துவமான மத இயக்கம்.

சீக்கிய மதத்தின் அங்கீகரிக்கப்பட்ட நிறுவனர், நானக் (1469-1538), இந்தியாவில் ஒரு இந்து தந்தை மற்றும் ஒரு முஸ்லீம் தாய்க்கு பிறந்தார். நானக் அவரை ஒரு குருவாக நிலைநிறுத்துவதற்கு தேவனிடமிருந்து நேரடி அழைப்பைப் பெற்றதாகக் கூறப்படுகிறது. அவர் தனது தியானம் மற்றும் பக்தி மற்றும் "முஸ்லிமும் இல்லை, இந்துவும் இல்லை" என்ற தைரியமான உறுதிப்பாட்டிற்காக வடகிழக்கு இந்தியாவின் பஞ்சாப் பகுதியில் விரைவில் அறியப்பட்டார். அவர் கணிசமான எண்ணிக்கையிலான சீடர்களைக் (சீக்கியர்கள்)

திரட்டினார். தேவன் ஒருவரே என்று அவர் கற்பித்தார், மேலும் அவர் தேவனை சத் நாம் ("உண்மையான நாமம்") அல்லது ஏகன்கர் என்று நியமித்தார், ஏக் ("ஒன்று"), ஓம் (கடவுளை வெளிப்படுத்தும் ஒரு மாய ஒலி) மற்றும் கர் ("இறைவன்") . இந்த ஏகத்துவம் ஆளுமையை உள்ளடக்காது அல்லது எந்த வகையான கிழக்கு மதச்சார்பையும் (எல்லாம் கடவுள்) மூலம் மாங்கலாக்கக்கூடாது. இருப்பினும், நானக் மறுபிறவி மற்றும் கர்மாவின் கோட்பாடுகளைத் தக்க வைத்துக் கொண்டார், அவை புத்த மதம், இந்து மதம் மற்றும் தாவோயிசம் போன்ற கிழக்கு மதங்களின் குறிப்பிடத்தக்க கோட்பாடுகளாகும். பக்தி மற்றும் மந்திரம் மூலம் தேவனுடன் மாய ஐக்கியத்தின் மூலம் மட்டுமே மறுபிறவி சுழற்சியில் (சம்சாரா) தப்பிக்க முடியும் என்று நானக் கற்பித்தார். நானக்கைத் தொடர்ந்து ஒன்பது நியமிக்கப்பட்ட குருக்களின் உடைக்கப்படாத வரிசை 18 ஆம் நூற்றாண்டு (1708) வரை தலைமைப் பொறுப்பை வகித்தது.

சீக்கிய மதம் முதலில் அமைதிவாதமாக இருந்தது, ஆனால் அதனால் நீண்ட காலம் அப்படியே இருக்க முடியவில்லை. முகமது தீர்க்கதரிசியின் மேலாதிக்கத்தை நிராகரித்தது, நிந்தனையாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது மற்றும் இஸ்லாமியத்தின் வரலாற்று போர்க்குணமிக்க

நம்பிக்கையிலிருந்து அதிக எதிர்ப்பைத் தூண்டியது. பத்தாவது குருவின் காலத்தில், கோபிந்த் சிங் ("சிங்கம்") என்றும் அழைக்கப்படும் கோபிந்த் ராய், உலகப் புகழ்பெற்ற சீக்கிய வீரர்களின் ஒரு வகுப்பான கல்சாவை ஏற்பாடு செய்தார். கல்சா அவர்களின் "ஐந்து K'களால் வகைப்படுத்தப்பட்டது: கேஷ் (நீண்ட முடி), கங்கா (முடியில் ஒரு எஃகு சீப்பு), காச் (குறுகிய கால்சட்டை), காரா (எஃகு வளையல்), மற்றும் கிர்பான் (ஒரு வாள் அல்லது கத்தி பக்கம்). அந்த நேரத்தில் இந்தியாவில் காலனி ஆதிக்கத்தில் இருந்த ஆங்கிலேயர்கள், கல்சாவை போர்வீரர்களாகவும், காவலர்களாகவும் பயன்படுத்தினர். கோபிந்த் சிங் இறுதியில் முஸ்லிம்களால் படுகொலை செய்யப்பட்டார். அவர்தான் கடைசி மனித குரு. அவருடைய வாரிசு யார்? சீக்கியர்களின் புனித நூலான ஆதி கிரந்தம், அதன் மாற்றுப் பெயரான குரு கிரந்தத்தால் அவரது இடத்தைப் பிடித்தது. ஆதி கிரந்தம், வழிபடப்படாவிட்டாலும், தெய்வீக அந்தஸ்தைக் குறிப்பிடுகிறது.

அதன் அமைதிவாத வேர்கள் இருந்தபோதிலும், சீக்கிய மதம் போர்க்குணமிக்கதாக அறியப்படுகிறது, இது துரதிர்ஷ்டவசமானது, ஏனெனில் இத்தகைய போர்க்குணம் பெரும்பாலும் சீக்கியர்களின் கட்டுப்பாட்டிற்கு வெளியே உள்ள

புவியியல் பிரச்சினைகளிலிருந்து உருவாகிறது. 1947 இல் இந்தியா மற்றும் பாகிஸ்தானின் கடுமையான போட்டியிட்ட எல்லை சீக்கியர்களுக்கு அதிக சுயாட்சியைக் கொண்டிருந்த பஞ்சாப் பகுதியை நேரடியாக வெட்டியது. அவர்களின் அரசியல் மற்றும் சமூக அடையாளத்தைத் தக்கவைத்துக்கொள்ளும் முயற்சிகள் பெரும்பாலும் தோல்வியடைந்தன. காலிஸ்தான் என்ற சீக்கிய அரசை நிறுவ பயங்கரவாதிகள் தீவிர நடவடிக்கைகளை எடுத்துள்ளனர், ஆனால் பெரும்பான்மையான சீக்கியர்கள் அமைதியை விரும்பும் மக்கள்.

கிறிஸ்தவர்களும் சீக்கியர்களும் ஒருவரையொருவர் அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடியும், ஏனெனில் இரு மத மரபுகளும் அதிக துன்புறுத்தலுக்கு உள்ளாகியுள்ளன, மேலும் இருவரும் ஒரே கடவுளை மட்டுமே வணங்குகிறார்கள். கிறிஸ்தவர்கள் மற்றும் சீக்கியர்கள், நபர்களாக, அமைதியையும் பரஸ்பர மரியாதையையும் கொண்டிருக்க முடியும். ஆனால் சீக்கியத்தையும் கிறிஸ்தவத்தையும் இணைக்க முடியாது. அவர்களின் நம்பிக்கை முறைகள் சில உடன்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளன, ஆனால் இறுதியில் கடவுளைப் பற்றிய வேறுபட்ட பார்வை, இயேசுவைப் பற்றிய வேறுபட்ட பார்வை, வேதாகமத்தின் வேறுபட்ட பார்வை மற்றும்

இரட்சிப்பின் வேறுபட்ட பார்வை என பல வேறுபாடுகள் உள்ளன.

முதலாவதாக, சீக்கிய மதத்தின் கடவுள் சுருக்கமான மற்றும் ஆள்தன்மையில்லாதவர் என்ற கருத்து, வேதாகமத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட அன்பான, அக்கறையுள்ள "அப்பா, பிதா" தேவன் (ரோமர் 8:15; கலாத்தியர் 4:6) என்பதுடன் நேரடியாக முரண்படுகிறது. நம்முடைய தேவன் தம்முடைய பிள்ளைகளுடன் நெருங்கிய ஈடுபாடு கொண்டவர், நாம் உட்கார்ந்து எழும்பும்போது, நம்முடைய எண்ணங்களைப் புரிந்துகொள்கிறார் (சங்கீதம் 139:2). அவர் நம்மை நித்திய அன்பினால் நேசிக்கிறார், பொறுமையிலும் உண்மையிலும் நம்மைத் தம்மிடம் இழுக்கிறார் (எரேமியா 31:3). வேறொரு மதத்தின் கடவுள் என்று அழைக்கப்படும் எந்தவொரு கடவுளுடனும் அவர் சமரசம் செய்ய முடியாது என்பதையும் அவர் தெளிவுபடுத்துகிறார்: "எனக்கு முன் ஒரு கடவுள் உருவாகவில்லை, எனக்குப் பிறகு ஒருவரும் இல்லை" (ஏசாயா 43:10) மற்றும் "நானே கர்த்தர், வேறொருவரில்லை; என்னைத்தவிர தேவன் இல்லை" (ஏசாயா 45:5).

இரண்டாவதாக, சீக்கிய மதம் இயேசு கிறிஸ்துவின் தனித்துவமான அந்தஸ்தை மறுக்கிறது. இரட்சிப்பு அவரால்

மட்டுமே வர முடியும் என்று கிறிஸ்தவ வேதம் வலியுறுத்துகிறது:
"நானே வழியும் சத்தியமும் ஜீவனுமாயிருக்கிறேன்;
என்னாலேயன்றி ஒருவனும் பிதாவினிடத்தில் வரான்"
(யோவான் 14:6). "அவராலேயன்றி வேறொருவராலும்
இரட்சிப்பு இல்லை; நாம் இரட்சிக்கப்படும்படிக்கு வானத்தின்
கீழெங்கும், மனுஷர்களுக்குள்ளே அவருடைய
நாமமேயல்லாமல் வேறொரு நாமம் கட்டளையிடப்படவும்
இல்லை" (அப்போஸ்தலர் 4:12). சீக்கியர்கள் கிறிஸ்துவுக்கு
எந்த அந்தஸ்தை வழங்கினாலும், அது அவருக்குத் தகுதியான
அந்தஸ்து அல்ல, அல்லது அது வேதாகமம் அவருக்கு வழங்கும்
அளவிலும் அல்ல - தேவனுடைய குமாரனும் உலக
இரட்சகருமானவர்.

மூன்றாவதாக, சீக்கியர்கள் மற்றும் கிறிஸ்தவர்கள்
ஒவ்வொருவரும் தங்களுடையது தனித்துவமாக ஏவப்பட்ட
வேதம் என்று கூறுகின்றனர். கிறிஸ்தவம் மற்றும் சீக்கிய
மதத்திற்கான ஆதார புத்தகங்கள் இரண்டும் "தேவனுடைய
ஒரே வார்த்தையாக" இருக்க முடியாது. குறிப்பாக, வேதாகமம்
தேவனுடைய வார்த்தை என்று கிறிஸ்தவர் கூறுகிறார்.
"வேதவாக்கியங்களெல்லாம் தேவஆவியினால்
அருளப்பட்டிருக்கிறது; தேவனுடைய மனுஷன்
தேறினவனாகவும், எந்த நற்கிரியையுஞ் செய்யத்

தகுதியுள்ளவனாகவும் இருக்கும்படி, அவைகள்
உபதேசத்துக்கும், கடிந்துகொள்ளுதலுக்கும்
சீர்திருத்தலுக்கும், நீதியைப் படிப்பிக்குதலுக்கும்
பிரயோஜனமுள்ளவைகளாயிருக்கிறது" (2 தீமோத்தேயு 3:16-
17). வேதாகமம் நம்முடைய பரலோகத் தகப்பனால்
கொடுக்கப்பட்டது, நாம் அவரை அறிந்து நேசிக்கவும், நாம்
"சத்தியத்தின் அறிவை அடையவும்" (1 தீமோத்தேயு 2:4), நாம்
நித்திய ஜீவனுக்காக அவரிடம் வரவும் அருளப்பட்டிருக்கிறது.

நான்காவது மற்றும் இறுதியாக, இரட்சிப்பின் சீக்கிய பார்வை
கிறிஸ்துவின் சிலுவையின் பலியாகிய பாவப்பரிகாரத்தை
நிராகரிக்கிறது. சீக்கிய மதம் தேவ பக்தியுடன் கர்மாவின்
கோட்பாட்டைக் கற்பிக்கிறது. கர்மா என்பது பாவத்தைப்
பற்றிய போதிய விளக்கமில்லாதது, மேலும் எல்லையற்ற
புனிதமான தேவனுக்கு எதிரான ஒரு பாவத்தை கூட எந்த
நல்ல செயல்களும் ஈடுசெய்ய முடியாது. தீமையை வெறுப்பதை
விட குறைவான எதையும் செய்வதை பூரண பரிசுத்தம் தாங்க
முடியாது. அவர் நீதியுள்ளவர் என்பதால், பாவம் செய்ததன்
கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தாமல் பாவத்தை மன்னிக்க
முடியாது. அவர் நல்லவர் என்பதால், தேவன் பாவினை
மனம்மாறாமல் பரலோகத்தின் பேரின்பத்தில் அனுமதிக்க
முடியாது. ஆனால், தேவன்-மனிதனாகிய கிறிஸ்துவில்,

நம்முடைய பாவக் கடனைச் செலுத்த முடிவற்ற மதிப்புள்ள பலி உள்ளது. நம்முடைய மன்னிப்பு அளவிட முடியாத அளவுக்கு விலை உயர்ந்தது, எனவே மனிதர்களாகிய நம்மால் அதை வாங்க முடியாது. ஆனால் அதை நாம் பரிசாகப் பெறலாம். இதைத்தான் வேதாகமம் “கிருபை” என்பதன் அர்த்தமாக்குகிறது. நாம் செலுத்த முடியாத கடனை கிறிஸ்து செலுத்தினார். நாம் அவருடன் வாழ்வதற்காக நமக்காக மாற்றாக அவர் தனது உயிரை தியாகம் செய்தார். நாம் அவர் மீது மட்டுமே நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும். மறுபுறம், சீக்கிய மதம், பாவத்தின் எல்லையற்ற விளைவு, தேவனுடைய நன்மை மற்றும் நீதியின் பாத்திரங்கள் மற்றும் மனிதனின் மொத்த சீரழிவு ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடத் தவறிவிட்டது.

முடிவில், சீக்கியம் இந்து மதம் மற்றும் இஸ்லாம் இரண்டின் வரலாற்று மற்றும் இறையியல் தடயங்களைக் கொண்டுள்ளது, ஆனால் இந்த இரண்டின் கலப்பினமாக சரியாக புரிந்து கொள்ள முடியாது. இது ஒரு தனித்துவமான மத அமைப்பாக உருவெடுத்துள்ளது. ஒரு கிறிஸ்தவர் சில சமயங்களில் சீக்கியருடன் பொதுவான நிலையைக் காணலாம், ஆனால் இறுதியில் கிறிஸ்தவமும் சீக்கியமும் சமரசம் செய்ய முடியாது.

மூலம் / Source: <https://www.gotquestions.org/Tamil/Tamil-Sikhism.html>
| | English: <https://www.gotquestions.org/Sikhism.html>

www.GotQuestions.org · <https://www.gotquestions.org/Tamil> · © Copyright
Got Questions Ministries · questions@gotquestions.org